

אתם צריכים ללמוד להבין את הפסיכולוגיה של המצרים שאתם עוסקים איתם, מפני שאנחנו מכירים את הפסיכולוגיה שלכם. האם זה עונה על השאלה שלך?

אבנרי: כן, תודה. עד כמה שזה נוגע לפסיכולוגיה הישראלית, הבעיה היא עכשיו בעיית פלסטין.

סאדאת: אהה.

אבנרי: לישראלים רבים יש כאן מחסום נפשי.

סאדאת: אהה.

אבנרי: יש לזה היסטוריה. המילחמה בין מצריים וישראל היתה מילחמה קצרה, יחסית, 30 שנים. אך הסיכסוך בין היהודים והפלסטינים בארץ-ישראל התחיל הרבה לפני כן.

סאדאת: אני לא מסכים עם זה. לפני שלושת אלפי שנים כבר היתה לנו מילחמה. קודם כל משה היה מצרי. שנית, היה יוסף.

העם הישראלי התחיל להיות עם כאן, במצריים. רק אחר-כך עזבו את מצריים ועברו לסיני. כך שהיחסים בינינו הם הרבה יותר עתיקים.

אבנרי: אבל המילחמה הנוכחית התחילה רק לפני 32 שנים. אני זוכר, מפני שהייתי במילחמה ההיא, בי פלוגיה.

סאדאת: מה, עם נאצר?

אבנרי: כן, הייתי עם נאצר באותם המקומות ממש. בפלוגיה, ובמקום שנקרא גיבעה 105, היינו באותם המקומות. אני נפצעת בפלוגיה, והוא נפצע בגיבעה 105.

סאדאת: בדיוק.

אבנרי: הייתי שם, באותו לילה. היינו קרובים מאוד זה לזה.

סאדאת: אני הייתי בכלא. באותו זמן.

אבנרי: האם אתה חושב שההתערבות המצרית במילחמה ב-1948 היתה שגיאה?

סאדאת: לגמרי לא! אתה צריך להבין את הפסיכולוגיה של עמנו.

למשל, אני אדם ללא שינאה. השינאה משבשת את רגשותי. כך שאני מעולם לא הייתי איש של שינאה. אני מרגיש או חלש מאוד, ולכן אני מנסה להיפטר מכל רגש של שינאה.

תן לי לספר לך — אני מספר זאת בפעם הראשונה.

הנשיא סאדאת, ראשיהמשלה בגין ואורי אבנרי בקאהיר *

זאת כי אתם חיים עכשיו איתנו, אתם יכולים לבוא בכל רגע, אתם יכולים ללכת לכל מקום, לדבר עם כל אדם — אנחנו, זאת אומרת אני והעם שלי, איננו מקדישים שום תשומת-לב ל-5,000 שהצביעו (במישאל ה' עם המצרי) נגד השלום.

מי הם? המיפלגה הקומוניסטית, האופורטוניסטים, היסודות הריאקציוניים, האירגונים המוסלמיים הקנאיים.

כולם ביחד מהווים 5,000 קולות, מתוך 41 מיליון. 99.9 אחוזים הצביעו בעד השלום, מפני שאחרי מלחמת אוקטובר איבדנו כל תסביך של השפלה, של מרירות ושל שינאה, כל תסביך הנחיתות, מפני שאתם הרי בה יותר מתקדמים מאיתנו, ההרגשה שזהו קרב בין שתי ציוויליזציות.

איבדנו את כל התסביכים האלה במלחמת-אוקטובר. מפני שיש מורשה ארוכה ועשירה מאחורי כל מצרי. אפילו אם הוא אנאלפאבית, יש לו מורשה של 7,000 שנים.

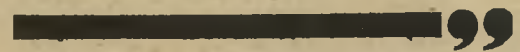
התרבות הראשונה בעולם, המדינה הראשונה, הממשלה הראשונה. אמריקה היא בת 200. אנחנו בני 7,000 שנים. אתם הסבורים שמצריים היא כמו העולם הערבי, שתהיה אצלנו הפיכה מפני שמישהו צועק בבגידאד או בפאריס או בווינגטון — זו טעות גמורה. אחרת לא הייתי יושב איתך כאן כמו שאני יושב, ולא הייתי מקבל את כתביההאמנה של השגריר הישראלי.

אני ממלא את ההבטחה שהבטחתי לכם, לצעוד שני צעדים קדימה, כאשר אתם צועדים צעד אחד.

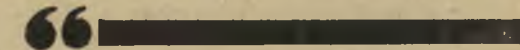
למשל, בעניין הנורמליזציה, אין לי שום תסביכים. דברים שהיה עלינו לדון בהם תוך שישה חודשים — דנו בהם וסיימנו אותם תוך חודשיים.

בעת ביקורו הראשון של מנחם בגין במצריים.

אתם עושים שגיאה חמורה. כי אתם עדיין חיים עם מצריים של אתמול. למשל, אחד השרים שלכם היה בארצות-הברית ונאם שם ואמר: „מה יקרה אחרי סאדאת? בכל רגע יכולה להתחולל במצריים הפיכה, ואז מה יהיה? אתם האמריקאים לא צריכים לתת נשק מורדני למצריים, מפני שהוא יפול לידיהם של מי שיבואו

כאשר דיין אמר ב'1967' שהוא יושב ומחכה למלפון - זאת היתה שגיאה חמורה

אחרי הפיכה, ואלה יהיו אויבי ישראל". זה היה אחד השרים שלכם.

אבנרי: אריק שרון?

סאדאת: לא שרון, תמיר, שר המישפטים.

אתם אינכם מכירים את הפסיכולוגיה של המצרים וה' ערבים. אבל אנחנו — אני מכיר את הפסיכולוגיה שלכם. אסור לכם לחשוב כך, מפני שזה ייצור אשליה. כאן, במצריים, אחרי מלחמת אוקטובר — ואתם רואים

מאז שהכניצתם ב'1948 את קאהיר בתג הראמאדאן, היתה לי סינה עמוקה כלפיכם

זה יופיע בספר השני שלי — במילחמה הראשונה, המילי חמה של 1948, כאשר מטוסי חיל-האוויר שלכם הפציצו את קאהיר באמצע חג הראמאדאן, אתם חשבתם שאתם סוגעים במוראל של העם המצרי, בדיוק כמו שאמר דיין אחרי מלחמת 1967, שהוא יושב ומחכה לטלפון. זאת לא הפסיכולוגיה המצרית או הערבית: לגמרי לא! מאז שהפצצתם את מצריים בראמאדאן — ואני הייתי אז בתא 54 — היתה לי סינה עמוקה כלפיכם. ואילו הייתי אז בשילטון, הייתי לוחם בכם.

לכן ההתערבות שלנו ב'1948 היתה טבעית לגמרי, לגבי כל מי שטר ערבי.

אבל עכשיו, אחרי שמצאנו את עצמנו, בתהליך-השלום שפתחנו בו, לא הייתם צריכים להסס. כמו שאתם מהססים.

אבנרי: אני חושב שעליך להופיע שוב בכנסת, ולי-ספר לישראלים על הפלסטינים.

סאדאת: אתה יכול לגלות את זה בפעם הראשונה, אפילו היועצים שלי אינם יודעים זאת. אני מספר לך זאת מפני שאתה הזכרת את זה, וזה חכם מאוד. כן, במשך השבועיים האחרונים אני חושב על ביקור חדש בכנסת. אני רוצה לדבר שם על סעיף אחד בלבד: ה' בעיה הפלסטינית. על הפסיכולוגיה של הבעיה הפלסטינית.

מדוע צריכה ישראל להביא על עצמה את איבתם של 800 מיליון מוסלמים, ולגרור את ארצות-הברית לאותו מצב? אתם יכולים לזכות בתמיכה שלהם, אם נסכים על ירושלים! ובעניין ירושלים אין מחלוקת — אמרתי שאנחנו מוכנים להסכים לכך שהעיר לא תחולק שוב.

אך כשם שזהו עניין רגשי מאוד ל-16 מיליון יהודים — 17 מיליון — זהו גם עניין רגשי מאוד ל-800 מיליון מוסלמים.

באמת, קשה לי להבין זאת, מפני שאילו הייתי ב'נעליו של בגין הייתי בוחר בדרך שלי.

האם הוא רוצה באמת בישראל תחייה ותהנה מיח' סים טובים עם 800 מיליון מוסלמים ותזכה בתמיכה של' הם או לא? האם הוא מחכה לזה?

אבל אתם חיים עדיין בעבר. כאן, במצריים, התגברנו על זה במאה אחוז. לכן אני באמת התחלתי לחשוב על הביקור הזה בכנסת. אני מספר לך על כך בפעם הרא' שונה. כן, רק למען עניין מסויים אחד, הבעיה הפלס' טינית.

אבנרי: יש לכך חשיבות עצומה. לגבי העניין ה' פלסטיני יש אצלנו בעיה פסיכולוגית בעלת שורשים עמ' קים. אין זה רק עניין של מר בגין. מר רבין, שאני

בעת ביקורו הראשון של מנחם בגין במצריים.

ב'1967' שהוא יושב ומחכה למלפון - זאת היתה שגיאה חמורה

כאשר דיין אמר ב'1967' שהוא יושב ומחכה למלפון - זאת היתה שגיאה חמורה